

משנה סנהדרין פרק י

Mishnah Sanhedrin, chapter 10

(1) All Israel [even those who were executed by the court for their transgressions] have a portion in the World to Come, for it is written: “Your people are all righteous; they shall inherit the land forever, the branch of my planting, the work of my hands, that I be glorified” (Isaiah 60:21). But the following have no portion in the World to Come: He who says that resurrection is not a Torah doctrine, the Torah is not from Heaven, and an *apikoros* [who denigrates Torah and Torah scholars]. Rabbi Akiva adds: One who reads from heretical books. And one who whispers [a charm] over a wound and says: Any of the diseases that I have inflicted upon the Egyptians, I will not inflict upon you. For I, the Lord, heal you” (Exodus 15:26). Abba Shaul says: Also, one who pronounces the [four letter] Divine Name as it is spelled.

(2) Three kings and four commoners have no portion in the World to Come: The

רבנו עובדיה מברטנורא

א כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא. ואפילו אלו שנתחייבו מיתה בבית דין מפני רשעתן. יש להם חלק לעולם הבא. ועולם הבא (האמור) כאן הוא העולם הבא אחר תחיית המתים. שעתידים לחיות ולעמוד בגופם ובנפשם חיים נצחיים. כחמה וכל בני וככבים. כדמיית בגמרא בהאי פרקא. מתים שעתידים לחיות אין חוזרין לעפרן והעולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה. ואף על פי שיש בו גוף וגויה. אלא צדיקים יושבים ועטרותיהן בראשיהן ונהנין מזוי השכינה. ומפני שאין כל ישראל שוין בו. אלא הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו. משום הכי קתני יש להם חלק: **האומר אין תחיית המתים מן התורה.** בגמרא קאמר וכל כך למה תנא הוא כפר בתחיית המתים. לפיכך לא יהיה לו חלק בתחיית המתים. ומכאן אני מוכיח שהעולם הבא האמור במשנה זו אינו העולם שהנשמות מונחות בו בזמן הזה. אלא העולם של תחיית המתים כדפרישית: **אפיקורוס.** שמבזה תלמידי חכמים וכל שכן המבזה התורה עצמה: **בספרים החיצונים.** ספרי מינים. כגון ספרי ארסטו היוני וחבריו. ובכלל זה הקורא בשירים של עגבים. ודברי חשק שאין בהם חכמה ולא תועלת אלא אבוד זמן בלבד: **והלוחש על המכה.** וברוקק בלבד הוא דאין לו חלק לעולם הבא לפי שאין מוכירין שם שמים על הרקיקה: **וההוגה את השם.** של ד' אותיות כמו שהוא נכתב: **ב ג' מלכי' וד' הדינות.** אף על פי שגדולים וחכמים היו: אין להם חלק לעולם הבא. שלא היתה אמונתם שלימה אף על גב דבלעם

א כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא,
שנאמר (ישעיה ס) ועמד כלם צדיקים לעולם
יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר.
ואלו שאין להם חלק לעולם הבא, האומר אין
תחית המתים מן התורה, ואין תורה מן
השמים, ואפיקורוס. רבי עקיבא אומר, אף
הקורא בספרים החיצונים, והלוחש על המכה
ואומר (שמות טו) כל המחלה אשר שמתי
במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך.
אבא שאול אומר, אף ההוגה את השם
באותיותיו: ב שלשה מלכים וארבעה
הדינות אין להם חלק לעולם הבא. שלשה

three kings are Yaravam (see I Kings 13), Ahav (see I Kings 16: 30), and Menasheh (see II Kings 21) [all were kings who led Israel to idolatry]. Rabbi Yehudah says: Menasheh has a portion in the World to Come, for it is stated: “And he prayed to Him, and He received his entreaty, and heard his supplication and He restored him to Jerusalem, to his kingdom (Chronicles II 33:13). They [the Sages] answered him: He restored him to his kingdom, but not to [his portion in] the World to Come. The four commoners [are], Bilam [though not Jewish, had he been righteous, he would have had a share in the World to Come, as do all righteous people], Doeg [who slandered King David (see I Samuel 22:9)], Ahitophel [an advisor to King David who aided the rebellion of Avshalom (see II Samuel 17)], and Gehazi [the disloyal servant of Elisha, the Prophet (see II Kings)].

(3) The generation of the flood have no portion in the World to Come, nor will they stand at the [last] judgment, as it is written: “[And the Lord said,] let My spirit not enter into judgment evermore with man” [translated here literally] (Genesis 6:3) [i.e., there will be neither judgment nor (My) Spirit for them]. The generation of separation [referring to the generation that built the tower of Bavel] have no portion in the World to Come, as it is written: “And the Lord scattered them from there over the face of the entire earth;” (Genesis 11:8) “And the Lord scattered them;” refers to this world, “And it was from there that the Lord scattered them [over all the face of the earth]” (verse 9) referring, to the World to Come. The people of Sodom have no portion in the World to Come, as it is written: “Now the people of Sodom were very **evil** and **sinful** against the Lord” (Genesis 13:13): “Evil” in this world, and “sinful” in the

רבנו עובדיה מברטנורא

מאומות העולם הזה. ואנן כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא תנן משום דקי"ל חסידי אומות העולם יש להם חלק לעולם הבא אשמועינן דבלע' לאו מחסידי עו"ג הוה: **ג שנאמר לא ידון רוחו באדם לא דין ולא רוח.** שאין עומדין בדין. ואין להם רוח לחיות עם הצדיקים שיש להם חלק;

Copyright © 2008 eMishnah.com All Rights Reserved.

Excerpted from "The Mishnah: A New Integrated Translation and Commentary"

Distributed by Israel Book Shop (732) 901-3009

מְלָכִים, יִרְבְּעִם, אַחָאב, וּמְנַשֶּׁה. רַבֵּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מְנַשֶּׁה יֵשׁ לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים ב' לֵג) וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיַּעֲתֵר לוֹ וַיִּשְׁמַע תַּחֲנֻתוֹ וַיִּשְׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלַיִם לְמַלְכוּתוֹ. אָמְרוּ לוֹ, לְמַלְכוּתוֹ הִשְׁבִּיבוּ וְלֹא לַחֲזִי הָעוֹלָם הַבָּא הַשִּׁיבֵהוּ. אַרְבְּעָה הַדְּיוֹטוֹת, בַּלְעָם, וְדוֹאֵג, וְאַחִיתֶּפֶל, וְגַחְזִי: **ג דור המבול אין להם חלק לעולם הבא ואין עומדין בדין, שנאמר (בראשית ו) לא ידון רוחי באדם לעולם, (לא דין ולא רוח).** דור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית יא) וַיִּפֶץ ה' אֶתֶם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ. וַיִּפֶץ ה' אֶתֶם, בְּעוֹלָם הַהוּא. וּמִשָּׁם הִפִּיצָם ה', לְעוֹלָם הַבָּא. אֲנָשֵׁי סְדוֹם אֵין לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאמַר (שם יג) וְאֲנָשֵׁי סְדוֹם רָעִים וְחַטָּאִים לְה' מְאֹד. רָעִים בְּעוֹלָם הַהוּא.

World to Come; but they will stand for [the last] judgment [for additional punishment]. Rabbi Nehemiah said: Neither [the generation of the flood nor the people of Sodom] will stand at [the last] judgment, as it is written: Therefore, the wicked shall not stand in the judgment, nor sinners in the congregation of the righteous: “Therefore, the wicked shall not stand in the judgment,” refers to the generation of the flood; nor “sinners in the congregation of the righteous,” to the people of Sodom. They [the Sages] answered him: they will not stand in the congregation of the righteous, but they will stand in the congregation of the wicked. (The spies have no portion in the World to Come, as it is written: And the men died, [those] who spread an evil report about the Land in the plague before the Lord (Numbers 14:37). “Died” — in this world, “in the plague” — in the World to Come [if the verse had meant to tell you that they had died in the plague, it would not have separated the word וימתו — died, from במגפה — in the plague (Tiferet Yisrael).] The generation of the wilderness have no share in the World to Come and will not stand for the [last] judgment, as it is written: In this desert they will **cease**, and there they will **die**: These are the words of Rabbi Akiva. Rabbi Eliezer says: Regarding them it is said: “Gather my pious ones unto Me; those that have made a covenant with Me by sacrifice;” (Psalms 50:5) [hence, they are referred to as pious and certainly, have a share in the World to Come]. The congregation of Korah is not destined to arise [from the earth which swallowed them], as it is written: The earth covered them over” — in this world, “and they were lost to the assembly” (Numbers 16:32) — in the World to Come: These are the words

רבנו עובדיה מברטנורא

בורתי בריתי עלי זבח. שכתרו ברית עם המקום עלי זבחים. ושלמי'. דכתיב (שמות כד) ויזבחו זבחים

וחטאים, לעולם הבא. אבל עומדין בדין. רבי נחמיה אומר, אלו ואלו אין עומדין בדין, שנאמר (תהלים א) על כן לא יקמו רשעים במשפט וחסאים בעדת צדיקים. על כן לא יקמו רשעים במשפט, זה דור המבול. וחסאים בעדת צדיקים, אלו אנשי סדום. אמרו לו, אינם עומדים בעדת צדיקים אבל עומדין בעדת רשעים. (מרגלים אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (במדבר יד) וימתו האנשים מוציא דבת הארץ רעה במגפה לפני ה'. וימתו, בעולם הזה. במגפה, בעולם הבא). דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא ואין עומדין בדין, שנאמר (שם) במדבר הזה יתמו ושם ימתו, דברי רבי עקיבא. רבי אליעזר אומר, עליהם הוא אומר (תהלים נ) אספו לי חסדי כרתי בריתי עלי זבח. עדת קרח אינה עתידה לעלות, שנאמר (במדבר טז) ותכס עליהם הארץ, בעולם הזה. ויאבדו מתוך הקהל, לעולם הבא, דברי רבי עקיבא.

detention and the court then determines if these individuals make up a majority of the city] Regarding this, [the penalty of] the individual is more severe than [that of] a multitude, for individuals are stoned, therefore their property is spared; while multitudes are beheaded; therefore their possessions are destroyed.

(5) “You will surely smite the [inhabitants of that city with the sword].” (Deuteronomy 13:17) A company of donkey drivers or a camel caravan passing from place to place [if they had stayed in the city for thirty days,] saves it [that is, that they can help tilt the majority of the town in favor of those who were not led astray]. “Destroy it with all that is in it and the livestock therein.” (Deuteronomy 13:16) From here we derive that [even] the property of the righteous, which is within [the city] is destroyed, but those which are outside are saved, but [from the following seemingly, superfluous verse: “And all its spoil, completely” we derive] that [the property] of the wicked, whether inside or outside, is destroyed.

(6) “And you will collect all its spoil into the midst of its open square.” If it had no open square, one is made for it; if the square was outside [the town walls], it is brought within, [the verse continues] And will burn the city with fire and all its spoil completely, for the Lord, your God. “Its spoil” implies, but not the spoil

רבנו עובדיה מברטנורא

עדים והתראה לכל אחד וכחד. שהיו מרבים להם בתי דנין וכל מי שנמצא שעבד כוכבים בעדים והתראה מפרישים אותן עד שיראו אם הם רובה של עיר מביאין אותן לבית דין הגדול וגומרין דנין שם והורגים אותם בסיף. וממונן אבד ואם לא נמצאו רובה של עיר דנין אותן בסקילה וממונן פלט: ה החמרת והגמלת. שיירא של חמרים ושל גמלים שנשתהו בעיר שלשים יום היו להו בכלל יושבי עירם: הרי אלו מצילין. אם רוב אנשי העיר הודחו. ומיעוט לא הודחו וחמרים וגמלים שלא הודחו. משלימין את המועט לעשותן רוב הרי אלו מצילין. שאין ממונן אבד אלא נדונין כיחידים. והיה דגורמין נמי לעשות עיר הנדחת אם הודחו עמם לעשותם רוב אלא דנתא אזכותא קא מהדר ועוד דהא פסיקא ליה טפי דסתם חמרת וגמלת אין דעתן מעורבת עם בני העיר שיהיו נדחין עמהן: ו היתה רחובה חוצה לה. אם מקום קרוב בני העיר היה חוצה לה כונסים אותה לתוך העיר. שצריך לעשות

אחד ואחד. זה חמור ביחידים מברבבים, שהיחידים בסקילה, לפיכך ממונן פלט. והמרבבים בסיף, לפיכך ממונן אבד: ה (שם) היתה תפה את וגו'. החמרת והגמלת העוברת במקום למקום, הרי אלו מצילין אותה. (שם) החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב, מכאן אמרו נכסי צדיקים שבתוכה אוברין, שבחוצה לה פלטין. ושל רשעים, בין שבתוכה בין שבחוצה לה, הרי אלו אוברין: ו (שנאמר) (דברים יג) ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה וגו'. אם אין לה רחוב, עושין לה רחוב. הנה רחובה חוצה לה, כונסין אותו לתוכה. (שנאמר) (שם) ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לה' אלהיך.

of Heaven. Therefore, it was ruled, sanctified objects [are not burned, but] must be redeemed [and, according to the Rambam, are burned afterwards] while; *terumah* [already given to the priest who is a resident of the city, is considered “its spoils.” It is not burned due to its sanctity, as that would be considered demeaning; instead, it] is allowed to rot [had the *terumah* not yet been given to the priest, it would not be considered “its spoils” and would, therefore, be given to a priest from

another town]. Second tithes [or monies used to redeem second tithes] and sacred writings [being that they are in the possession of common people] are buried [immediately, lest anyone have any benefit from them]. [The verse continues] “Completely, for the Lord, your God:” Rabbi Shimon says: The Holy One, Blessed is He, said: If you execute judgment upon the condemned city, I will ascribe merit to you as though you had sacrificed to Me a burnt-offering. “And it will be a heap of destruction forever; (it will never be rebuilt again).” It may not [even] be converted into gardens and orchards; these are the words of Rabbi Yose HaGalili. Rabbi Akiva says: “It will never be rebuilt again:” [Implies] that it may not be rebuilt as it was, but it may be converted into gardens and orchards. “And nothing of the destruction will cleave to your hand [so that the Lord may turn from His fierce wrath, and show you compassion];” for, as long as the

רבנו עובדיה מברטנורא

לה רחוב בתוכה: רחוב. פלטיא גדולה: הקדשות שבתוכה יפרו. כלומר אין נשרפים אלא צריכים פרייה בשאר כל ההקדשות: ותרומות ירקבו. בגמרא מוקמינן לה בתרומה ביד כהן. דממון כהן הוא. וחל עליה איסור דעיר הנדחת ומיהו לא היו התרומות נשרפים כשאר שללה דלא מזולזלין בה כולי האי. לפיכך ירקבו. ואם תרומה ביד ישראל היא. שלל גבוה הוא ותנתן לכהן שבעיר אחרת: ומעשר שני. אף על גב דממון ישראל הוא שהרי הוא נאכל לישראל. הואיל וקדש אקרי. לא ישרף אל איגנו: כליל לה' אלהיך. אמר רבי שמעון וכו' גרסינן. ולא גרסינן שנאמר כליל לה' אלהיך: לא תעשה גנות ופרדסים. דעוד לגמרי משמע: כמו שהיתה. בישוב בתים: אבל נעשית היא גנות ופרדסים. והלכה כר"ע:

wicked exist in the world, there is
fierce anger in the world; when the
wicked perish from the world, fierce

בְּעוֹלָם, תָּרוֹן אֶף בְּעוֹלָם. אֲבָדוּ רְשָׁעִים מִן
הָעוֹלָם, נִסְתַּלַּק תָּרוֹן אֶף מִן הָעוֹלָם:

anger disappears from the world.

eMishnah.com